

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4372/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 3705 Рашка, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете и измене ренте, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 753/21 од 25.03.2021. године, у седници већа од 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 753/21 од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 362/19 од 29.01.2021. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 02.02.2021. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади штету за период од 01.10.2019. године до 01.11.2020. године, укупно 175.477,48 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком. Ставом другим изреке измењен је износ ренте утврђен ставом првим изреке пресуде Основног суда у Краљеву – Судска јединица у Рашки П 368/11 од 14.11.2011. године и тужена је обавезана да тужиоцу на име ренте месечно плаћа 23.304,44 динара од 01.11.2020. године убудуће, а доспеле рате да плати одједном, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне месечне рате до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу који се односи на исплату законске затезне камате за период ближе одређен у том ставу изреке на сваки појединачни износ. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.969,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 753/21 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда, исправљена решењем у делу става првог изреке који се односи на досуђену накнаду штете у износу од 175.477,48 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа наведеног овим делом изреке, као

и у ставу другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, у погледу законске затезне камате, на начин наведен овим делом изреке.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана чл. 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену одредаба чл. 189. и 193. Закона о облигационим односима, али се не указује на законске услове за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозволена.

Тужба у овој парници поднета је 04.11.2019. године, а вредност предмета спора је 1.573.473,88 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић